

УДК 378.147:811:004

DOI: <https://doi.org/10.35774/gsip2026.01.115>

Мар'яна БІЛАК

аспірант

Мукачівський державний університет

м. Мукачеве, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-6689-3732>

ЦИВІЛІЗАЦІЙНІ ПЕРЕДУМОВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті висвітлено актуальність модернізації професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови в умовах цифровізації освіти та зростання вимог до використання цифрових технологій у педагогічній діяльності. Здійснено аналіз наукових досліджень і публікацій, присвячених трансформації іншомовної педагогічної освіти під впливом інформаційно-цифрових змін, розвитку цифрових освітніх середовищ та оновлення ролі вчителя у сучасному освітньому процесі. Визначено значення цифрових технологій як ключового інструменту організації навчання іноземних мов, що забезпечує ефективну міжкультурну комунікацію у віртуальному та реальному освітньому просторі. Визначено ключові діяльнісні складники методичної готовності майбутніх учителів іноземних мов до використання цифрових технологій у професійній діяльності. Підсумовано, що у широку розумінні йдеться про вміння працювати з цифровою інформацією з використанням комп'ютера та засобів зв'язку, вміння вчителя організувати діяльність учасників освітнього процесу на основі ресурсів та сервісів інформаційного освітнього середовища та цифрового комунікаційного обладнання. Це означає володіння прийомами підготовки дидактичних та робочих матеріалів, знання особливого набору цифрових інструментів та сервісів: верифікованого цифрового освітнього контенту та освітніх сервісів. Розкрито роль цифровізації у трансформації змісту та методів навчання іноземних мов, зокрема через використання цифрових ресурсів, платформ, телекомунікаційних засобів, мультимедійних технологій і сучасних онлайн-інструментів. Визначено цивілізаційні передумови модернізації професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови, серед яких: цифровізацію освіти як глобальну тенденцію розвитку сучасного суспільства; інформатизацію та технологізацію

© Мар'яна Білак, 2026

освітнього процесу; глобалізацію та розширення міжнародної комунікації і міжкультурної взаємодії; розвиток цифрових освітніх платформ, ресурсів і електронних середовищ навчання; оновлення ролі вчителя іноземної мови як організатора цифрово-орієнтованого освітнього середовища; підвищення вимог до формування ІКТ-компетентності та методичної готовності педагогів; активне впровадження мультимедійних технологій, штучного інтелекту, засобів віртуальної та дистанційної взаємодії в освітній процес; необхідність забезпечення доступу до автентичного іншомовного матеріалу через цифрові ресурси та телекомунікаційні технології. Узагальнено, що ефективна підготовка майбутніх учителів іноземної мови в умовах цифровізації потребує системного оновлення змісту освіти та орієнтації на формування готовності до використання цифрових технологій у професійній діяльності.

Ключові слова: цифровізація освіти, майбутні вчителі іноземної мови, професійна підготовка, цифрові технології, цивілізаційні передумови, іншомовна освіта, цифрове освітнє середовище.

Mariana BILAK

Postgraduate Student

Mukachevo State University

Mukachevo, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-6689-3732>

CIVILIZATIONAL PRECONDITIONS FOR THE MODERNIZATION OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS IN THE CONTEXT OF EDUCATION DIGITALIZATION

Abstract. The article highlights the relevance of modernizing the professional training of future foreign language teachers in the context of the digitalization of education and the growing requirements for the use of digital technologies in pedagogical practice. An analysis of scientific research and publications devoted to the transformation of foreign language teacher education under the influence of information and digital changes, the development of digital educational environments, and the redefinition of the teacher's role in the contemporary educational process has been carried out. The importance of digital technologies as a key tool for organizing foreign language learning is identified, as they ensure effective intercultural communication in both virtual and real educational environments.

The key activity-based components of methodological readiness of future foreign language teachers to use digital technologies in their professional practice are defined. It is summarized that, in a broad sense, this refers to the ability to work with digital information using computers and communication tools, as well as the teacher's ability to organize participants of the educational process based on resources and services of the digital educational environment and digital communication equipment. This implies mastery of methods for preparing didactic and instructional materials, as well as knowledge of a specific set of digital tools and services, including verified digital educational content and educational platforms.

The role of digitalization in transforming the content and methods of foreign language teaching is revealed, particularly through the use of digital resources, platforms, telecommunication tools, multimedia technologies, and modern online instruments. The civilizational prerequisites for the modernization of professional training of future foreign language teachers are identified, including: the digitalization of education as a global trend in contemporary society; informatization and technologization of the educational process; globalization and the expansion of international communication and intercultural interaction; the development of digital educational platforms, resources, and electronic learning environments; the transformation of the foreign language teacher's role into that of an organizer of a digitally oriented educational environment; increasing requirements for ICT competence and methodological readiness of teachers; the active implementation of multimedia technologies, artificial intelligence, virtual and distance interaction tools in education; and the necessity of providing access to authentic foreign language materials through digital resources and telecommunication technologies. It is generalized that effective training of future foreign language teachers in the context of digitalization requires a systematic renewal of educational content and a focus on developing readiness to use digital technologies in professional activity.

Keywords: digitalization of education, future foreign language teachers, professional training, digital technologies, civilizational prerequisites, foreign language education, digital educational environment.

Постановка проблеми. Відмінною особливістю розвитку сучасної методики навчання іноземних мов є активне використання засобів цифрових технологій у всіх її аспектах. Це зумовлює підвищення вимог до підготовки майбутніх учителів іноземних мов у ЗВО, зокрема до рівня володіння цифровими технологіями як засобами методичної діяльності на уроці. Принципово нових підходів вимагає і проблема інформатизації самої освіти як стратегічно важливий напрям розвитку власне системи й як фундаментальна наукова проблема.

Вимоги до системи вищої освіти реалізуються в новій освітній парадигмі, що орієнтує заклади вищої іншомовної педагогічної освіти на підготовку професійно мобільного фахівця. Цифрові технології, що базуються на апаратно-програмних комплексах, стали засобом активної професійної діяльності сучасного учителя іноземних мов. Необхідність підготовки до

методично грамотного та вивіреного використання цифрових технологій є загально визнаним фактом. Це відображено у державних освітніх стандартах та продиктовано суспільними вимогами. У зв'язку з цим серед проблем, які сьогодні вирішує педагогічна наука, стоїть питання удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів іноземних мов.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема модернізації професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови в умовах цифровізації освіти є однією з ключових у сучасному науковому дискурсі та розглядається у контексті становлення інформаційного суспільства, розвитку цифрових технологій і трансформації освітніх систем. Теоретичні засади цифрової трансформації освіти і науки ґрунтовно розкрито у працях В. Бикова, який обґрунтовує системні зміни в освітньому середовищі під впливом цифровізації та визначає пріоритети розвитку освітніх технологій [Биков, 2019]. Проблематика формування цифрової компетентності педагогів висвітлена у дослідженні Н. Морзе та О. Буйницької, де наголошується на необхідності підготовки викладачів до ефективного використання цифрових інструментів у професійній діяльності [Морзе & Буйницька, 2020]. Сутність і структура інформаційно-цифрової компетентності розкриті у працях О. Спіріна, який визначає її як ключову складову професійної підготовки сучасного педагога [Спірін, 2020].

Питання впровадження цифрових технологій в освітній процес та їхнього впливу на професійну підготовку майбутніх учителів іноземної мови вивчав М. Толмач. Дослідник визначив можливості та тенденції застосування цифрових ресурсів у навчанні [Толмач, 2021]. Специфіку підготовки майбутніх учителів до використання хмарних технологій у професійній діяльності висвітлено у доробку В. Кириленко, Н. Кириленко та А. Крижановський, де наголошено на важливості формування відповідних практичних умінь і навичок [Кириленко, Кириленко, & Крижановський, 2026].

Значну увагу в наукових дослідженнях приділено модернізації змісту професійної підготовки вчителів іноземних мов. Зокрема, вчені аналізують сучасні моделі неперервної професійної підготовки вчителів у зарубіжних країнах, акцентуючи увагу на їх адаптації до умов цифрового суспільства [Каніболоцька & Клопов, 2023]; вивчають проблему підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної діяльності в умовах модернізації вищої освіти та зміну ролі вчителя як організатора та модератора навчального процесу [Коробов, 2026]; виокремлюють важелі інтеграції технологій у навчання іноземних мов та доцільність використання технологій для формування міжкультурної компетентності [Chapelle, 2021]; аналізують перспективи розвитку технологій у викладанні мов у майбутньому [Kessler, 2018]. Особливу увагу дослідники приділяють новітнім цифровим технологіям, зокрема штучному інтелектові та мобільному навчанню. Так, Р. Годвін-Джонс розглядає потенціал штучного інтелекту у мовній освіті та його вплив на трансформацію навчального процесу [Godwin-Jones, 2023]. Питання мобільного навчання

іноземних мов детально проаналізовано у праці Г. Стоквелла, який визначає його як важливий напрям розвитку сучасної мовної освіти [Stockwell, 2022].

У міжнародному науковому просторі важливим орієнтиром підготовки учителів іноземної мови нової формації є європейська рамка цифрової компетентності педагогів DigCompEdu. Вона визначає ключові компетентності, необхідні для ефективно професійної діяльності в умовах цифровізації [Redecker, 2017]. Аналіз наукових джерел свідчить, що сучасні дослідження формують ґрунтовне теоретичне підґрунтя для розуміння цивілізаційних передумов модернізації професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови в умовах цифровізації освіти. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання системного визначення таких передумов, зокрема взаємозв'язку між розвитком інформаційного суспільства, цифровою трансформацією освіти та формуванням готовності майбутніх учителів до використання цифрових технологій у професійній діяльності, що зумовлює необхідність подальших наукових пошуків у цьому напрямі.

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні цивілізаційних передумов модернізації професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови в умовах цифровізації освіти з урахуванням необхідності формування їх готовності до використання цифрових технологій у професійній діяльності.

Виклад основного матеріалу. Сучасне суспільство дедалі більшою мірою залежить від інформації, знань і цифрових технологій, що проникають у всі сфери життєдіяльності людини. У зв'язку з цим ключовим завданням сучасної освіти є підготовка творчих, конкурентоспроможних фахівців, здатних ефективно діяти в умовах цифрового середовища та використовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності, зокрема у викладанні іноземних мов.

У контексті глобальних цивілізаційних змін особливого значення набуває цифровізація як провідна тенденція розвитку сучасного світу. Вона зумовлює трансформацію освітніх систем, оновлення змісту, форм і методів навчання, а також переосмислення ролі педагога як ключового суб'єкта освітнього процесу. Відповідно до міжнародних рекомендацій ЮНЕСКО щодо структури ІКТ-компетентності вчителів, цифрова компетентність розглядається як необхідна умова ефективного викладання та організації навчання з використанням цифрових технологій, що актуалізує питання її формування ще на етапі професійної підготовки майбутніх педагогів.

Цифровізація освіти виходить за рамки заміщення традиційних педагогічних технологій цифровими технологіями та оптимізації наочних методів навчання за рахунок використання комп'ютерних презентацій. На думку В. Бикова, ядром і змістом цифрової трансформації освіти є системний, синергетичний процес зміни компонентів освітнього процесу, що відбувається під впливом швидкого суспільного розвитку [Биков, 2019]. Нова дидактична система, що будується в рамках цифрового освітнього середовища, передбачає активну участь учнів у освітньому процесі завдяки оперативному зворотному зв'язку, застосуванню

засвоєного матеріалу на практиці, сформованості цифрових умінь та навичок. Як уважають В. Кириленко, Н. Кириленко та А. Крижановський, «цифрове» покоління сучасних школярів, що орієнтується в цифрових технологіях, постійно прагне новизни та самовдосконалення, їм притаманні креативність, здатність синтезувати різні типи мислення, швидкість обробки інформації та прийняття рішень [Кириленко, Кириленко & Крижановський, 2026]. Саме тому, сьогодні учителі іноземної мови повинні, згідно з задекларованими умовами професійного стандарту, володіти розвиненою інформаційно-комунікаційною компетентністю (далі ІКТ-компетентність), яка увиразнюється у застосуванні ресурсів електронного освітнього середовища та цифрових технологій.

У широку розумінні йдеться про вміння працювати з цифровою інформацією з використанням комп'ютера та засобів зв'язку, вміння вчителя організувати діяльність учасників освітнього процесу на основі ресурсів та сервісів інформаційного освітнього середовища та цифрового комунікаційного обладнання. Це означає володіння прийомами підготовки дидактичних та робочих матеріалів, знання особливого набору цифрових інструментів та сервісів: верифікованого цифрового освітнього контенту та освітніх сервісів. В рамках професійної діяльності учителів іноземної мови такі особистісна якість визначається як методична готовність до реалізації цифрових технологій у професійній діяльності.

В умовах цифрової трансформації освіти модернізація професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови набуває стратегічного значення. Це зумовлено тим, що вчитель іноземної мови сьогодні виступає не лише носієм мовних знань, а й організатором цифрово насиченого освітнього середовища, здатним інтегрувати цифрові технології у процес формування іншомовної комунікативної компетентності.

Особливого значення ці процеси набули в умовах глобальних викликів останніх років, коли дистанційні та змішані форми навчання виявили як потенціал, так і проблеми готовності педагогів до ефективного використання цифрових інструментів. Це актуалізувало необхідність цілеспрямованого формування методичної готовності майбутніх учителів іноземної мови до застосування цифрових технологій у професійній діяльності як невід'ємного компонента їхньої професійної підготовки. У цьому контексті слухними є резюмування Дж. Кеслера (G. Kessler), котрий підкреслює важливість не лише загального оволодіння цифровими технологіями, а й їх предметно-методичного застосування у викладанні іноземних мов [Kessler, 2018, С. 206].

Очевидно, що цифровізація освіти, яка визначає сучасні умови функціонування закладів освіти різних рівнів, призвела до суттєвого зростання використання цифрових технологій у викладанні всіх навчальних дисциплін, і іноземна мова не є винятком. Відтак, учителі іноземної мови повинні володіти не лише предметними, методичними та педагогічними знаннями й уміннями, але й компетентностями у сфері цифрової освіти, оскільки метою вивчення

іноземних мов є формування іншомовної міжкультурної комунікації, що здійснюється як у безпосередньому, так і у віртуальному середовищі.

Як зазначає С. Чеппел (С.Chapelle), в умовах цифровізації розширюються міжкультурні контакти, у результаті чого представники різних країн і культур функціонують у спільному інформаційному просторі. Засоби масової комунікації (радіо, телебачення, Інтернет) значно посилюють поширення мов, а їх ефективне використання безпосередньо залежить від якості цифрових ресурсів, які інтегрує в освітнє середовище учителів іноземної мови [Chapelle, 2021].

Оновлення інформаційно-комунікаційної інфраструктури закладів загальної середньої освіти та розвиток цифрових освітніх платформ є важливою складовою модернізації іншомовної шкільної освіти, що висуває нові вимоги до підготовки майбутніх учителів іноземної мови у ЗВО. Цьому сприяють розробки цифрових освітніх ресурсів, і активне залучення у створення нових засобів навчання шкільних вчителів і викладачів ЗВО. Розвиток даних процесів отримав новий імпульс завдяки формуванню кількох великих колекцій цифрових освітніх ресурсів в нашій країні, які використовуються у школах для навчання іноземних мов. До таких належать загальнодержавні електронні освітні середовища, національні освітні платформи та цифрові бібліотеки, які забезпечують доступ до навчально-методичних матеріалів, інтерактивних курсів і цифрових ресурсів для самостійної роботи здобувачів освіти. Традиційні сучасні підручники та посібники все частіше доповнюються цифровими додатками, які, володіючи високою наочністю, інтерактивністю та можливістю використання інформації різних видів, розширюють зміст традиційних засобів навчання. Виникнення нового інструментарію, з одного боку, може суттєво вплинути на практику роботи шкіл, підвищуючи ефективність та результативність підготовки школярів, а з іншого боку, змінює та розширює палітру способів навчання, породжує нові методи роботи з учнями, що вимагає від педагогів вияву методичної готовності до роботи у цифровому просторі. Адже чим вища обізнаність педагогів у цифрових засобах навчання, тим вища їхня потреба у використанні нових ефективних технологій, тим ближчі вони до розробки, апробації та впровадження цифрових освітніх ресурсів.

Актуальність проблематики формування готовності учителів іноземних мов до методично грамотного упровадження цифрових технологій у професійну діяльність зросла на тлі глобалізації, активізації міжнародного співробітництва, формування багатополярного світу, а також розвитку систем глобальної та транскордонної освіти. Нині у наукових та методичних джерелах показано переваги використання телекомунікаційної взаємодії, оперативного та варіативного спілкування, новий зміст у які приносять сучасні технології штучного інтелекту, нові способи підвищення доступності та наочності навчання, що базуються на технологіях мультимедіа, доповненої та віртуальної реальності. Такі цифрові ресурси все частіше застосовуються у навчанні іноземних мов, сприяючи підвищенню його ефективності. Цифрові

ресурси істотно полегшують доступ до автентичного матеріалу, дозволяючи працювати з реальними прикладами мовою, що вивчається. Це значно покращує його сприйняття та розуміння. Відбувається розширення спектру форм навчання, коли на заняттях з іноземної мови виконуються інтерактивні вправи, використовуються тести та ігри, мультимедійні презентації. Це дозволяє залучити учнів до різноманітної навчальної діяльності, сприяючи цим підвищення ефективності навчання іноземної мови. В науковій спільноті нині відзначається суттєвий вплив телекомунікаційних технологій на активізацію використання іншомовної лінгводидактики комунікації у навчанні іноземних мов [Godwin-Jones, 2023]. При використанні таких цифрових засобів суттєво покращуються розмовні навички учнів, оскільки більш ефективно формуються та моделюються діалоги, більшою мірою задіюється усне мовлення, у тому числі в рамках спілкування з носіями мови.

Застосування цифрових телекомунікаційних систем підвищує навички письма за рахунок дистанційного виконання письмових завдань, а також письмової участі в блогах та форумах. З урахуванням вищесказаного очевидно, що застосуванню цифрових технологій у межах навчання іноземних мов має надаватися всебічна підтримка. Водночас використання таких технологій пов'язане з певними труднощами. Реальному підвищенню ефективності навчання школярів англійською та іншими іноземними мовами з використанням цифрових засобів суттєво заважає низький рівень готовності вчителів до доречного та ефективного використання цифрових систем. Майбутні та вже працюючі вчителі повинні оволодіти новими способами навчання та вміти готувати учнів до мовних випробувань, під час яких вже застосовуються різні електронні платформи. До таких випробувань відносяться популярні мовні іспити, наприклад, Toefl, Ielts, Bulats, TestDaF, Delf та ін.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Сучасні цивілізаційні процеси, що охоплюють цифровізацію, глобалізацію та інформатизацію суспільства, визначають нові вимоги до професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови. Вони зумовлюють трансформацію освітнього середовища, зміну ролі педагога та підвищення вимог до його професійної компетентності, зокрема до володіння цифровими технологіями як засобами методичної діяльності. До основних цивілізаційних передумов модернізації професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови, відповідно до змісту статті, віднесено: цифровізацію освіти як глобальну тенденцію розвитку сучасного суспільства; інформатизацію та технологізацію освітнього процесу; глобалізацію та розширення міжнародної комунікації і міжкультурної взаємодії; розвиток цифрових освітніх платформ, ресурсів і електронних середовищ навчання; оновлення ролі вчителя іноземної мови як організатора цифрово-орієнтованого освітнього середовища; підвищення вимог до формування ІКТ-компетентності та методичної готовності педагогів; активне впровадження мультимедійних технологій, штучного інтелекту, засобів віртуальної та дистанційної взаємодії в освітній процес; необхідність

забезпечення доступу до автентичного іншомовного матеріалу через цифрові ресурси та телекомунікаційні технології. Модернізація професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови має здійснюватися з урахуванням зазначених передумов і бути спрямованою на формування їхньої готовності до ефективного використання цифрових технологій у професійній діяльності, особливо в умовах швидких змін освітнього середовища та зростання ролі цифрових ресурсів у навчанні мов. Перспективи подальших досліджень вбачаємо у визначенні теоретичних засад формування методичної готовності майбутніх учителів іноземної мови до використання цифрових технологій у професійній діяльності.

Література

1. Биков В. Ю. Цифрова трансформація освіти і науки: теорія і практика. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2019. Т. 70, № 2. С. 1–12.
2. Каніболоцька О. А., Клопов Р. В. Сучасні моделі неперервної професійної підготовки вчителя іноземної мови в зарубіжних країнах. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2023. № 89. С. 92–98.
3. Кириленко В., Кириленко Н., Крижановський А. Підготовка учителів іноземної мови до застосування хмарних технологій у майбутній професійній діяльності. *Journal of Cross-Cultural Education*. 2026. № 1(7). С. 34–46. DOI: [https://doi.org/10.31652/2786-9083-2026-7\(1\)-34-46](https://doi.org/10.31652/2786-9083-2026-7(1)-34-46)
4. Коробов М. О. Підготовка майбутніх учителів іноземних мов до фасилітаційної діяльності в умовах модернізації вищої освіти. *Інноваційна педагогіка*. 2026. Випуск 91. Том 1. С. 259–264.
5. Морзе Н. В., Буйницька О. П. Формування цифрової компетентності викладачів в умовах цифрової трансформації освіти. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2020. № 8. С. 1–15.
6. Спірін О. М. Інформаційно-цифрова компетентність: сутність і структура. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. Т. 77. № 3. С. 1–16.
7. Толмач М. Цифрові технології в освіті: можливості й тенденції застосування. *Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері*. 2021. 4(2). С. 159–171.
8. Chapelle C. A. Teaching culture in context with technology. *TESOL Quarterly*. 2021. Vol. 55(1). P. 204–210. DOI: <https://doi.org/10.1002/tesq.567>
9. Godwin-Jones R. Emerging technologies: Artificial intelligence and language learning. *Language Learning & Technology*. 2023. Vol. 27(1). P. 5–16.
10. Kessler G. Technology and the future of language teaching. *Foreign Language Annals*. 2018. Vol. 51(1). P. 205–218. DOI: <https://doi.org/10.1111/flan.12318>
11. Redecker C. *European framework for the digital competence of educators: DigCompEdu. Luxembourg: Publications Office of the European Union*. 2017.

12. Stockwell G. *Mobile Assisted Language Learning: Concepts, Contexts and Challenges*. Cambridge: Cambridge University Press. 2022.

References

1. Bykov, V. Yu. (2019). Tsyfrova transformatsiia osvity i nauky: teoriia i praktyka [Digital transformation of education and science: theory and practice]. *Informatsiini tekhnologii i zasoby navchannia*, 70(2), 1–12 [in Ukrainian].
2. Kanibolotska, O. A., & Klopov, R. V. (2023). Suchasni modeli nepererвної profesiinoi pidhotovky vchytelia inozemnoi movy v zarubizhnykh krainakh [Modern models of continuous professional training of foreign language teachers in foreign countries]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*, 89, 92–98 [in Ukrainian].
3. Kyrylenko, V., Kyrylenko, N., & Kryzhanovskiy, A. (2026). Pidhotovka uchyteliv inozemnoi movy do zastosuvannia khmarnykh tekhnologii u maibutnii profesiinii diialnosti [Training foreign language teachers to use cloud technologies in future professional activity]. *Journal of Cross-Cultural Education*, 1(7), 34–46. [https://doi.org/10.31652/2786-9083-2026-7\(1\)-34-46](https://doi.org/10.31652/2786-9083-2026-7(1)-34-46)
4. Korobov, M. O. (2026). Pidhotovka maibutnykh uchyteliv inozemnykh mov do fasylytatsiinoi diialnosti v umovakh modernizatsii vyshchoi osvity [Training future foreign language teachers for facilitation activities in the context of higher education modernization]. *Innovatsiina pedahohika*, 91(1), 259–264 [in Ukrainian].
5. Morze, N. V., & Buinytska, O. P. (2020). Formuvannia tsyvrovoi kompetentnosti vykladachiv v umovakh tsyvrovoi transformatsii osvity [Formation of digital competence of teachers in the context of digital transformation of education]. *Vidkryte osvितnie e-seredovyshche suchasnoho universytetu*, 8, 1–15 [in Ukrainian].
6. Spirin, O. M. (2020). *Informatsiino-tsyfrova kompetentnist: sutnist i struktura* [Information and digital competence: essence and structure]. *Informatsiini tekhnologii i zasoby navchannia*, 77(3), 1–16 [in Ukrainian].
7. Tolmach, M. (2021). Tsyfrovi tekhnologii v osviti: mozhlyvosti y tendentsii zastosuvannia [Digital technologies in education: opportunities and trends of application]. *Tsyfrova platforma: informatsiini tekhnologii v sotsiokulturnii sferi*, 4(2), 159–171 [in Ukrainian].
8. Chapelle, C. A. (2021). Teaching culture in context with technology. *TESOL Quarterly*, 55(1), 204–210. <https://doi.org/10.1002/tesq.567>
9. Godwin-Jones, R. (2023). Emerging technologies: Artificial intelligence and language learning. *Language Learning & Technology*, 27(1), 5–16.
10. Kessler, G. (2018). Technology and the future of language teaching. *Foreign Language Annals*, 51(1), 205–218. <https://doi.org/10.1111/flan.12318>
11. Redecker, C. (2017). *European framework for the digital competence of educators: DigCompEdu*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
12. Stockwell, G. (2022). *Mobile Assisted Language Learning: Concepts, Contexts and Challenges*. Cambridge: Cambridge University Press.